

POSTANOWIENIE

o warunkowym przedterminowym zwolnieniu

Dnia 22.02.2018 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze IV Wydział Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w J. w składzie:

Przewodniczący: sędzia SO Dariusz Przemysk

Protokolant: Joanna Matulis

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Adama Kurzydło

w przedmiocie warunkowego zwolnienia

po rozpoznaniu na posiedzeniu wniosku skazanego

I. na zasadzie art. 77§1, 78§1 kk oraz art. 161§1kkw

warunkowo zwolnić **S. J. s. S. i B. zd. W. ur. dnia (...) w K.** skazanego prawomocnym wyrokiem:

- Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 12.06.2008 r. sygn. akt (...)za czyn z art. 244, 11§3, 178a§1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, Wydział Zamiejscowy w K. z dnia 26.08.2014 r. sygn. akt (...), pkt. wł. 1 za czyn z art. 280§1, 190§1, 244, 288§1, 46§1, 57a§1 kk na karę 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności;

- z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień **28.12.2018 r.**

II. na zasadzie art. 80§1kk, wyznaczyć warunkowo zwolnionemu okres próby na 2 lata od daty zwolnienia z jednostki.

III. na zasadzie art. 159 kkw w związku z art. 72§1kk w okresie próby:

a) oddać warunkowo zwolnionego pod dozór kuratora sądowego /w miejscu

zamieszkania/;

b) nałożyć na warunkowo zwolnionego obowiązki: podjęcia pracy zarobkowej, powstrzymania się od nadużywania alkoholu, unikania kontaktów z osobami ze środowiska przestępczego, niezwłocznego nawiązania kontaktu z kuratorem, prowadzenia społecznie akceptowanego trybu życia.

UZASADNIENIE

Skazany – wystąpił z wnioskiem o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary. W treści wniosku wskazał, że wobec skazanego osiągnięte zostały cele zapobiegawcze i wychowawcze. Przez okres odbywania kary skazany miał udowodnić, że będzie przestrzegał porządku prawnego. Obecnie krytycznie odnosić ma się on również do popełnianych przestępstw. Przesłanki orzeczenia warunkowego przedterminowego zwolnienia zawarte zostały w art. 77 § 1 i 78 § 1 k.k. Zgodnie z ich treścią skazanego na karę pozbawienia wolności Sąd może warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary tylko wówczas, gdy jego postawa, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz zachowanie po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają przekonanie, że skazany po zwolnieniu będzie stosował się do orzeczonego środka karnego lub zabezpieczającego i przestrzegał porządku

prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa; ponadto odbyta winna zostać przez skazanego co najmniej połowa orzeczonej wobec niego kary. Jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 08.01.2016r. wydanym w sprawie o sygn. akt II AKz w 1316/15 "warunkowe przedterminowe zwolnienie z reszty kary pozbawienia wolności jest odstępstwem od zasady odbycia kary w całości, jak ją orzeczono w wyroku skazującym. Tylko przekonanie sądu, powzięte na podstawie analizy przesłanek przewidzianych w art. 77 § 2 KK, że skazany będzie w przyszłości przestrzegał prawa mimo niewykonania kary w całości, uzasadnia odstępianie od tej zasady...".

Skazany nabył formalnych uprawnień do ubiegania się o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, tym samym skierowany wniosek uznać należy za wniesiony skutecznie. Merytoryczną podstawą dopuszczalności zastosowania warunkowego zwolnienia jest tzw. dodatnia (pozytywna) prognoza kryminologiczna.

W opinii Sądu Okręgowego wniosek skazanego zasługuje na uwzględnienie albowiem skazany swoją postawą wykazał, iż pomimo nie wykonania kary w całości jej cele zostały już osiągnięte. Powyższą tezę Sąd Okręgowy oparł na opinii o skazanym sporządzonej w jednostce penitencjarnej. Zgodnie z jej treścią w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności skazany zachowuje się pozytywnie. W analizowanym okresie skazany był wielokrotnie wyróżniany nagrodami kodeksowymi. Nie stosowano względem niego środków przymusu bezpośredniego oraz nie był uczestnikiem zdarzeń nadzwyczajnych. Skazany nie jest osobą agresywną i nie uczestniczy w podkulturze przestępczej, nie popadał w konflikty ze współosadzonymi, a wobec przełożonych wykazywał właściwą postawę. W warunkach izolacji skazany dba o swój wygląd zewnętrzny oraz porządek w miejscu zakwaterowania. W trakcie odbywania kary pozbawienia wolności skazany pracował i za sumienną pracę był honorowany wyróżnieniem przez pracodawcę. S. J. wywiązuje się z nałożonych na niego obowiązków odbywa karę systemie programowanego oddziaływania. Za postępy w resocjalizacji był wyróżniany zezwoleniami na opuszczenie jednostki, z których powracał w terminie i nie było co do niego zastrzeżeń. W opinii administracji wyrażonej na posiedzeniu wobec skazanego zrealizowano wszystkie formy oddziaływań penitencjarnych co spowodowało, że kierownik działu penitencjarnego nie sprzeciwiał się udzieleniu warunkowego zwolnienia.

W opinii Sądu wszystkie powyższe okoliczności wskazują na to, iż zachodzi podstawa do przyjęcia dodatniej prognozy kryminologicznej. Tym niemniej Sąd Okręgowy przychylił się do tezy wyrażonej w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 09.06.2015r. wydanego w sprawie o sygn. akt II AKz w 516/15 w której stwierdził on, iż "skorzystanie z warunkowego przedterminowego zwolnienia nie oznacza zakończenia resocjalizacji skazanego". W opinii Sądu proces ten w przedmiotowym przypadku winien być nadal prowadzony w warunkach wolnościowych podczas wyznaczonego okresu próby, a oddanie skazanego pod dozór umożliwi kontrolę jego zachowania. "Odmówienie zwolnienia skazanemu, który na to zasługuje, szkodziłoby działalności penitencjarnej, bo może wskazywać, że nawet zasadnicze zmiany postaw skazanych, wzorowe postępowanie w zakładzie karnym, angażowanie się w inicjatywy penitencjarne i podobne zachowania nie znajdują uznania Sądów. Wytworzenie takiego przeświadczenia mogłoby kształtować przekonanie o nadmiernej surowości sądów, nieliczącej ze sprawiedliwością i udaremniać wyniki resocjalizacji skazanych, a w konsekwencji całej działalności penitencjarnej."

Skazany odbył znaczną część kary pozbawienia wolności. Sąd dostrzegł również negatywne elementy opinii wynikające z cech charakteru skazanego, jednakże uznał, że jeżeli proces resocjalizacji ma w stosunku do niego odnieść pozytywny skutek to lepsze będzie oddanie go pod dozór kuratora sądowego z nałożeniem stosownych obowiązków niż pozostawienie go do końca w izolacji penitencjarnej co stanowiłoby jedynie „ślepą represję” za dokonane czyny. Elementem ważnym przy konstruowaniu pozytywnej prognozy kryminologicznej było dla Sądu utrzymywanie stałych i serdecznych kontaktów z rodziną co można uznać za gwarancję powrotu do określonego miejsca zamieszkania i rozpoczęcia nowego, lepszego życia. Konkubina skazanego spodziewa się ich wspólnego dziecka skazany chciałby być przy jego narodzinach.

W bezpośrednim kontakcie na posiedzeniu wywarł na Sądzie pozytywne wrażenie człowieka, który rzeczywiście chce zmienić swoje życie. Ugruntowana teoria prawa karnego wykonawczego dowiodła, że przebywanie w jednostce penitencjarnej przez okres dłuższy niż to niezbędnie konieczne może uczynić w psychice skazanego na tyle

nieodwracalne zmiany, że nie podda się ona już żadnemu procesowi resocjalizacji. „Wychowanie personalistyczne w odniesieniu do procesu resocjalizacji przywraca wiarę skazanym w możliwość powrotu do społeczeństwa. Odsłania prawdę o człowieku, który jest niepowtarzalną wartością, stąd konieczność szacunku do niego jako osoby” (Z.St. Iwański, Wartości w procesie resocjalizacji osób skazanych, Toruń-Warszawa 2006, s. 43).

W oparciu o powyższą argumentację Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że równoczesne oddanie skazanego pod dozór kuratora i nałożenie obowiązku podjęcia pracy zarobkowej zapewni to, że skazany po odbyciu kary w dotychczasowym rozmiarze będzie przestrzegał porządku prawnego, a zwłaszcza nie popełni ponownie przestępstwa.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

Przewodniczący-Sędzia